

Mgr Teresa Kantelecka (ur. 21.02.1949), starszy wykładowca

Z wielkim bólem przyjęliśmy wiadomość o nagłej śmierci naszej nieocenionej koleżanki, Teresy Kanteleckiej. Pracowała w Instytucie Filologii Polskiej od 1975 roku, a więc towarzyszyła wszystkim jego drogom i przemianom. Była wieloletnim pracownikiem najpierw Zakładu Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego, a później Katedry Polonistyki Stosowanej. Lubiana i szanowana przez studentów wielu pokoleń, była równocześnie koordynatorem różnych prac i działań związanych z organizacją życia uniwersyteckiego. Nigdy nie odmawiała pomocy, nawet wówczas kiedy wiązała się ona ze szczególnie czasochłonnym wysiłkiem. Bez niej, nic już nie będzie takie samo.

Prowadziła zajęcia na studiach dziennych i zaocznych, nigdy nikomu nie odmawiając wsparcia, pomocy, dawania po wielokroć „szansy ostatniej” na uzupełnienie materiału. Była wrogiem wszelkiej biurokracji, demagogii i formalizacji edukacyjnego procesu. Mimo tego doskonale orientowała się we wszelkich niuansach studenckiego wysiłku i zawsze potrafiła docenić drogę indywidualną. Miała prawdziwy talent dydaktyczny, który pozwalał jej wychodzić naprzeciw wszystkiemu, co w studenckim życiu (i nie tylko studenckim) wielowymiarowe, skomplikowane i trudne do jednoznacznej oceny.

Przez wiele lat wspomagała organizację przyjazdu młodzieży studenckiej z Katedry Filologii Polskiej Uniwersytetu Grodzieńskiego (Białoruś), którzy w ramach współpracy z Uniwersytetem Gdańskim, odbywali tutaj praktykę językową. Była ich nieformalnym przewodnikiem po rzeczywistości polskiej – zarówno edukacyjnej, jak i pozaedukacyjnej, w tym urzędniczo-biurokratyczno-formalnej. Pomagała w organizacji zajęć dydaktycznych dla tej młodzieży, jak i sama takie zajęcia prowadziła.

Od lat była kierownikiem praktyk studenckich na filologii polskiej specjalności nauczycielskiej na studiach dziennych i zaocznych, starając się zawsze odnaleźć w gęstwinie zmieniających się przepisów, zasad – drogę możliwie optymalną, umożliwiającą realizację tych praktyk.

Od lat była również głównym organizatorem i sekretarzem Okręgowej Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Sprawowała opiekę nad przyjeżdżającymi z okręgu olimpijczykami i wyjeżdżającymi na etap centralny laureatami, wspomagając ich w rozwiązywaniu problemów organizacyjnych, dbając o komfort psychiczny i opiekując się nimi w sposób nieformalny na dalszych etapach kształcenia (studia licencjackie, magisterskie, doktorskie). W rezultacie przyczyniała się do tego, że najzdolniejsza grupa młodzieży nie ginęła w tłumie studiujących. Wśród aktualnej społeczności akademickiej – starszej i młodszej – znajdziemy wiele takich, odkrytych przez nią osób. Pozwolę sobie zacytować wypowiedź jednego z nich, dra Grzegorza Piotrowskiego:

„Uwielbiałem Jej zdrowy rozsądek, poczucie humoru, dystans do spraw mniej i mało ważnych...”

O wyjazdach do Warszawy: „Atmosfera wyjazdów olimpijskich była dzięki Pani Teresie niezapomniana i jedyna w swoim rodzaju. Ta jej charakterystyczna małowówność, jakieś strzępy zdań tylko, trafiające w sedno naszych, nastoletnich wówczas >burz i naporów<. Lekka ironia, przywracanie sprawom właściwego wymiaru – i pokłady serdeczności i życiowej mądrości pod tym wszystkim...”

Być może i z tych powodów w okręgu pomorskim nigdy nie brakowało ani olimpijczyków, ani laureatów etapu centralnego.

Nie zapomniała również o emerytowanych pracownikach UG, pomagając im w kłopotach dnia powszedniego, łącząc ich przy tym ponownie z dawnym środowiskiem pracy i ludźmi, z którymi spędzili dużą część życia.

Nigdy nie stawiała się na miejscu pierwszym, nie upominała o zasługi. Była skromna nad wyraz. A przy tym jakże silną osobowością promieniowała! Nie pozwalała nikomu i niczemu się podporządkować, o ile nie była przekonana, że to słuszne i sensowne. Była tytanem pracy, w dodatku pracy najczęściej bezinteresownej, nieprzekładającej się wprost na wymierne sukcesy zawodowe, tym bardziej materialne. Równocześnie cechował ją niezwykle dystans – tak do siebie samej, jak i rzeczywistości. Bardzo nam jej będzie brakować.

Kierownik Katedry Polonistyki Stosowanej
Instytut Filologii Polskiej
Wydział Humanistyczny UG
prof. zw. dr hab. Grażyna Tomaszewska